अथ त्रयस्त्रिंशीमाह। "प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वम्। पुरा गृभ्रादररुषः पिबाथः। प्रातर्हि यज्ञमश्विना दधाते। प्रशꣳसन्ति कवयः पूर्व्वभाजः" इति। हे ऋत्विजः प्रातर्यावाणा प्रातःसवनं गच्छन्तावश्विनौ प्रथमा प्रथममेव यजध्वम। हे अश्विनौ गृभ्रात् सोमयुक्तात् अररुषः अररुर्नामकादसुरात् पुरा पिबाथः इमं सोमरसं पिबतम्। हि यस्मात् कारणात् एतावश्विनौ प्रातःकाले यज्ञं दधाते आश्विने शस्त्रे चमसगणे यज्ञमश्विनौ धारयत तत्तस्मात् कारणात् पूर्व्वभाजः पूर्व्वमेव देवात् यजमानः कवयो विद्वांस ऋत्विज एतावश्विनौ प्रशंसन्ति॥

अथ चतुस्त्रिंशीमाह। "प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत। न सायमस्ति देवया अजुष्टम्। उतान्यो अस्मद्यजते विचायः। पूर्व्वः पूर्व्वो यजमानो वनीयान्" [१३] इति। हे ऋत्विजः प्रातःकाले यजध्वं एतावश्विनौ हिनोत प्रीणयत सायंकाले देवयाः देवार्थं यागो नास्ति। यस्मात् सायंकाले ऊतं अजुष्टमप्रियं अपि चास्मदन्यः कश्चिद्यजमानः विचायो विशेषेण पूजायुक्तः, यद्यपि यजति तथापि पूर्व्वः पूर्व्वो यजमानो वनीयान् अत्यन्तं सम्भजनीयः, तस्मात् अहमेव सर्व्वेभ्यः पूर्व्वो यजामीत्यभिप्रायः। एते ऋचौ आश्विने कर्म्मणि विकल्पिते याज्ये॥

इति तृतीयोऽनुवाकः॥ ३॥
